

*Eksempel 2:*

År 1: Koncernen har nettofinansieringsudgifter på 100 mio. kr., hvoraf nettokurstabet på fordringer er 15 mio. kr. Koncernen har renteindtægter på 5 mio. kr. Koncernen har aktiver med en skattemæssig værdi på 1 mia. kr. Loftet efter § 11 B er derfor på 70 mio. kr. Koncernen skal derfor som udgangspunkt have beskåret 30 mio. kr. i nettofinansieringsudgifter. Der skal imidlertid ikke foretages beskæring, i det omfang nettokurstab, som overstiger renteindtægterne, er en del af nettofinansieringsudgifterne. Fradragsbeskæringen reduceres derfor med 10 mio. kr. De 10 mio. kr. fremføres til modregning i senere indkomstårs kursgevinster og renteindtægter. Beskæringen bliver på 20 mio. kr.

År 2: Koncernen har nettofinansieringsudgifter på 80 mio. kr. (inden modregning fra år 1). I opgørelsen indgår nettokursgevinster på fordringer og renteindtægter på 10 mio. kr. De 10 mio. kr. fra år 1 skal modregnes i kursgevinsterne og renteindtægterne. Nettofinansieringsudgifterne er derfor på 90 mio. kr. Koncernen har aktiver med en skattemæssig værdi på 1 mia. kr. Loftet efter § 11 B er derfor på 70 mio. kr. Der skal foretages en beskæring på 20 mio. kr.

Der foreslås en konsekvensændring i bestemmelsen om fordelingen af fradragsbeskæring mellem sambeskattede selskaber. Det foreslås således, at beskæringen fordeles forholdsmæssigt på baggrund af, hvor meget det enkelte selskabs nettofinansieringsudgifter uden nettokurstab, der ikke beskæres efter den foreslåede bestemmelse, overstiger standardforrentningen af den skattemæssige værdi af aktiverne.

Desuden konsekvensændres prioriteringsreglen i selskabsskattelovens § 11 B, stk. 1, således at nettokurstab på gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven anses for beskåret først. Beskårne nettokurstab på gæld og finansielle kontrakter omfattet af kursgevinstloven, herunder valutakurstab, kan efter forslaget fortsat fradrages i tilsvarende kursgevinster, herunder valutakursgevinster, på gæld og finansielle kontrakter i de tre efterfølgende indkomstår.

Der laves også en konsekvensændring i § 11 C (EBIT-reglen). I EBIT-reglen sker der beskæring af nettofinansieringsudgifter, der overstiger 80 pct. af den skattepligtige indkomst før nettofinansieringsudgifter. Det foreslås, at nettokurstab, der ikke beskæres efter § 11 B, stk. 1, 3. pkt., skal nedsætte den skatte-

pligtige indkomst i EBIT-opgørelsen og skal trækkes ud af nettofinansieringsudgifterne ved EBIT-opgørelsen.

*Eksempel – videreførelse fra eksempel 2 ovenfor vedrørende renteloftet*

År 1: Koncernen har en skattepligtig indkomst på 80 mio. kr. før nettofinansieringsudgifter, men efter fradrag for de ubeskårne nettokurstab på 10 mio. kr. Nettofinansieringsudgifterne efter beskæring efter § 11 B er 80 mio. kr. Nettofinansieringsudgifterne skal korrigeres for det ikke-beskårne kurstab på 10 mio. kr. Nettofinansieringsudgifterne er herefter 70 mio. kr. EBIT-reglen medfører herefter, at koncernen maksimalt kan få fradrag for nettofinansieringsudgifter på 64 mio. kr. Der skal herefter foretages en beskæring på 6 mio. kr.

År 2: Koncernen har en skattepligtig indkomst på 70 mio. kr. Nettofinansieringsudgifterne efter beskæring efter § 11 B er 70 mio. kr. I dette indkomstår er der ingen nettokurstab på fordringer, der undgår beskæring efter § 11 B, stk. 1, 3. pkt., hvorfor hverken den skattepligtige indkomst eller nettofinansieringsudgifterne skal korrigeres. EBIT-reglen medfører, at koncernen maksimalt kan få fradrag for nettofinansieringsudgifter på 56 mio. kr. Der skal derfor foretages en beskæring på 14 mio. kr.

*Til nr. 10*

Der er tale om en sproglig forbedring af bestemmelsen. Den nuværende ordlyd kan forstås således, at der ved opgørelsen af nettofinansieringsudgifter alene skal medregnes de skattepligtige provisionsindtægter, hvor lånets debitor har fradrag for provisionsudgifterne. Dette har ikke været hensigten.

Det foreslås derfor, at ordlyden præciseres. Skattepligtige stiftelsesprovisioner og skattepligtige løbende provisioner kan dermed medregnes ved opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne, uanset om debitor har fradrag for betalingen af provisionerne.

*Til nr. 11*

Der er alene tale om en sproglig forbedring. Efter bestemmelsen medregnes tab på fordringer, der er erhvervet som vederlag i næring, ikke ved opgørelsen af nettofinansieringsudgifterne.

Det præciseres, at undtagelsen tillige omfatter den modstående gevinst på gæld, når medkontrahenten er koncernforbundet med fordringshaveren.